

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de avocatul Eni Oleg, în numele inculpatei

Godina Svetlana, XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>26.07.2021 - 27.10.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.11.2021 - 22.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>16.05.2022 - 18.07.2022.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 27 octombrie 2021, procesul penal privind învinuirea lui Godina Svetlana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 55 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul penal privind învinuirea lui Godina Svetlana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 55 alin. (2) Cod contravențional.

Procesul contravențional în baza art. 55 alin. (1) și art. 55 alin. (2) Cod contravențional a fost încetat din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Cheltuielile judiciare în sumă de 34.138,52 lei, suportate pentru efectuarea procedurii de extrădare, au fost trecute în contul statului.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Godina Svetlana este învinuită că, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a concubinilor XXXXXXXX și XXXXXXXX, în perioada verii anului 2013, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, **folosindu-se de poziția vulnerabilă** a acestora, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, **prin înșelăciune**, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 750 lei lunar fiecare, **i-a recrutat și i-a transportat** pe concubinii XXXXXXXX și XXXXXXXX la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, după care **i-a adăpostit** la ferma menționată, unde pe parcursul a aproximativ 3-4 luni, **amenințându-i cu aplicarea violenței fizice** nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei i-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și i-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părților vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 4500 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a lui XXXXXXXX, în perioada de timp a lunilor februarie-iulie al anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, **folosindu-se de poziția vulnerabilă** a acestuia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, **prin înșelăciune**, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1000 lei lunar, **l-a recrutat și l-a transportat** pe XXXXXXXX la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, unde ulterior **l-a adăpostit** la ferma menționată și, pe parcursul a 6 luni, **amenințându-l cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei**, l-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și l-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 6000 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a lui XXXXXXXX, invalid de gradul III, de comun cu alte persoane, în perioada anilor 2015-2016, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă a acestuia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1500 lei lunar, l-a recrutat pe XXXXXXXX, ulterior l-a adăpostit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, unde pe parcursul mai multor luni, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, l-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și l-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 20.000 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a concubinilor XXXXXXXX și XXXXXXXX, în perioada

verii anului 2013, data și luna exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă al acestora, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 2000 lei și respectiv 1200 lei lunar, i-a recrutat și i-a transportat pe concubinii XXXXXXXX și XXXXXXXX, la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, după care i-a adăpostit la ferma menționată, unde pe parcurs de aproximativ 2-3 luni, amenințându-i cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei i-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și i-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părților vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 8000 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a lui XXXXXXXX, în luna octombrie a anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă al acestuia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1500 lei lunar, l-a recrutat și l-a transportat pe XXXXXXXX la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, după care l-a adăpostit la ferma menționată, unde pe parcursul a 5 luni, amenințându-l cu faptul că în caz că va pleca, nu va fi achitat cu bani pentru lucrul efectuat, l-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și l-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 7500 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a concubinilor XXXXXXXX și XXXXXXXX, în perioada de timp al anilor 2009, 2010, 2011, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă a acestora, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1000 lei lunar fiecare, i-a recrutat și i-a transportat pe concubinii XXXXXXXX și XXXXXXXX la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, mai apoi, i-a adăpostit la ferma menționată, unde pe parcursul mai multor luni, amenințându-i cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, i-a întreținut în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și i-a obligat să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părților vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 29000 lei.

Tot ea, în vara anului 2011, data și luna de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Corgoja Victor, aflându-se în XXXXXXXX XXXXXXXX, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a lui XXXXXXXX, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea social materială, lipsa locului de trai și lipsa surselor financiare de întreținere), fiind amenințată cu violența fizică, a fost urcată în mijlocul de transport care era condus

de Corgoja Victor și a fost transportată în XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, unde a fost adăpostită fără consimțământul acesteia în gospodăria situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, pe teritoriul căreia se afla o fermă de vite, care era administrată de Godina Svetlana, unde XXXXXXXX a îngrijit de vite pe teritoriul fermei date o perioadă de câteva luni, fără a i se achita salariu.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a lui XXXXXXXX, în primăvara anului 2016, data exactă și lunile nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă al acesteia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1000 lei lunar, a recrutat-o și a transportat-o pe XXXXXXXX, la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, după care a adăpostit-o la ferma menționată, unde pe parcursul a 3 luni, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a întreținut-o în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și a obligat-o să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3000 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de ființe umane în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a lui XXXXXXXX, în vara anului 2016, data exactă și lunile nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, folosindu-se de poziția vulnerabilă al acesteia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 1500 lei lunar, a recrutat-o pe XXXXXXXX, mai apoi, a adăpostit-o la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, unde pe parcursul a 3 luni, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a întreținut-o în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și a obligat-o să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 4500 lei.

Tot ea, urmărind scopul traficului de copii în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a *minorei* XXXXXXXX, născută la XXXXXXXX, în vara anului 2013 și vara anului 2014, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, *folosindu-se de poziția vulnerabilă* a acesteia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, *prin înșelăciune*, sub pretextul angajării la muncă plătită cu un salariu de 750 lei lunar, *a recrutat-o* pe minora XXXXXXXX ulterior *a adăpostit-o* la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, unde pe parcursul mai multor luni, *amenințând-o cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*, a întreținut-o în condiții forțate și înjositoare de muncă neplătită și a obligat-o să presteze muncă de îngrijire a vitelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde era amplasată ferma, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 5250 lei.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) Cod penal, ca recrutarea, adăpostirea unei persoane adulte, cu consimțământul acesteia, în scopul exploatării prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin amenințarea cu

aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, prin înșelăciune sau abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere, acțiuni săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută de art. 165 alin. (1) Cod penal, asupra mai multor persoane, de două persoane, cât și în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca recrutarea, adăpostirea unui copil, în scopul exploatării prin muncă sau servicii forțate, acțiuni însoțite de profitarea situației de vulnerabilitate.

Instanța a reținut că inculpata a declarat că a avut vaci, a avut nevoie de lucrători și că este vinovată doar că nu i-a angajat pe lucrători, nu a făcut jurnal ca să demonstreze că le-a achitat salariu.

Totodată, instanța a statuat că faptele constatate ca fiind comise constituie contravențiile prevăzute de art. 55 alin. (1) Cod contravențional, ca **încălcarea legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă** și art. 55 alin. (2) Cod contravențional, ca **încălcarea legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă săvârșite asupra minorului**.

Or, din declarațiile părților vătămate și ale martorilor, rezultă că părțile vătămate au fost angajate de către Godina Svetlana pentru a lucra la ferma de bovine care-i aparține, aceștia cunoscând locul de muncă, caracterul muncii și condițiile de muncă.

Potrivit declarațiilor părților vătămate, ale martorilor și ale inculpatei, părțile vătămate benevol au acceptat munca asupra căreia au convenit cu inculpata, practic exercitau munca fără a fi supravegheați de inculpată, care doar periodic le verifica activitatea și nu i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice.

Mai mult, părțile vătămate aveau posibilitatea de a părăsi locul de muncă, să plece de la fermă și să revină înapoi, nefiind stabilit că, prin amenințare, careva din părțile vătămate au fost reținute la fermă, impuse să presteze servicii forțate sau să muncească forțat.

Prin urmare, s-a constatat că, Godina Svetlana în perioada verii anului 2013 data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, **prin încălcarea legislației muncii** i-a angajat pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 750 lei lunar fiecare, fără a încheia contracte individuale de muncă în formă scrisă cu aceștia și fără a le achita salariul promis.

Tot ea, în perioada de timp a lunilor februarie-iulie al anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii l-a angajat pe XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1000 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Tot ea, în perioada anilor 2015 - 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii l-a angajat pe XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1500 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Tot ea, în perioada verii anului 2013, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii ia

angajat pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 2000 lei lunar și respectiv de 1200 lei lunar, fără a încheia contracte individuale de muncă în formă scrisă cu aceștia și fără a le achita salariul promis.

Tot ea, în perioada anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii l-a angajat pe XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1500 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Tot ea, în perioada anilor 2009, 2010, 2011, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii i-a angajat pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1000 lei lunar la fiecare, fără a încheia contracte individuale de muncă în formă scrisă cu aceștia și fără a le achita salariul promis.

Tot ea, în primăvara anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii a angajat-o pe XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1000 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Tot ea, în vara anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii a angajat-o pe XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-le un salariu de 1500 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Acțiunile inculpatei în raport cu părțile vătămate XXXXXXXX și XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX urmează a fi încadrate în baza art. 55 alin. (1) Cod contravențional, ca ***încălcarea legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă.***

Tot ea, în vara anului 2013 și vara anului 2014, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, prin încălcarea legislației muncii a angajat-o pe minora XXXXXXXX, născută la XXXXXXXX, pentru a munci la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, promițându-i un salariu de 750 lei lunar, fără a încheia contract individual de muncă în formă scrisă cu acesta și fără a-i achita salariul promis.

Acțiunile inculpatei în raport cu partea vătămată XXXXXXXX au fost încadrate în baza art. 55 alin. (2) Cod contravențional, ca ***încălcarea legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă, săvârșită asupra minorului.***

Totodată, avocatul Druguș Grigore a înaintat cerere de încetare a urmăririi penale, pe motiv că inculpata Godina Svetlana a avut calitatea de bănuit pe un termen ce depășește 3 luni de zile, prin ce s-a încălcat art. 63 Cod de procedură penală. Or, inculpata a fost, de facto, recunoscută în calitate de bănuită prin ordonanțele de începere a urmăririi penale din 04.06.2018, iar învinuirea i-a fost înaintată la 08.04.2019.

Această cerere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, nefiind constatat vreun motiv de încetare a urmăririi penale, prevederile art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală nefiind aplicabile speței. Careva ordonanțe de recunoaștere a inculpatei nu au fost emise la caz, iar în urma efectuării acțiunilor de urmărire penală, Godina Svetlana a fost pusă sub învinuire prin ordonanța procurorului din 08.04.2019, nefiindu-i încălcate drepturile.

Pe lângă aceasta, fiind constatat faptul că acțiunile inculpatei constituie contravenții, fiind calificate greșit de către organul de urmărire penală, urmează a fi trecute în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 34.138,52 lei, suportate pentru efectuarea procedurii de extrădare a acesteia.

3. Procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Cernomorcenca Diana, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau exercita anumite funcții legate de gestionarea resurselor umane pe un termen de 3 ani; în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau exercita anumite funcții legate de gestionarea resurselor umane pe un termen de 3 ani, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau exercita anumite funcții legate de gestionarea resurselor umane pe un termen de 5 ani, cu încasarea din contul acesteia a cheltuielilor pentru extrădare în sumă de 34.138,52 lei.

Apelanta a indicat că probele administrate sunt admisibile, pertinente, concludente și utile, și confirmă integral vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor încriminate.

Astfel, infracțiunile au fost comise în modul după cum urmează: solicitarea de a merge la muncă a părților vătămate a parvenit de la inculpată. Fiindu-le explicate condițiile de muncă, părților vătămate li se promitea de către inculpată mâncare și cazare gratuită, precum și un salariu între 750-2000 lei pe lună pentru muncă; toate părțile vătămate au comunicat că achitarea cu ei nu a fost făcută de inculpată; o parte din părțile vătămate au fost bătuți de fratele inculpatei Corgoja Victor, față de care toți aveau frică, iar partea vătămată minoră XXXXXXXX a fost bătută nemijlocit de către inculpată.

Majoritatea părților vătămate au confirmat că au pretenții materiale, deoarece nu li s-a achitat plata promisă, unii au renunțat, considerând că nu vor putea încasa nimic. Părțile vătămate nu au fost asigurate cu hrană și cu condiții decente de trai, fiind nevoite să muncească forțat, reieșind din condițiile create de inculpată.

Prin sentința adoptată, instanța de fond a constatat că părțile vătămate au fost recrutate și transportate prin înșelăciune, folosindu-se de poziția vulnerabilă, cu scopul exploatării prin muncă sau servicii forțate.

Însă, instanța de fond nu a apreciat declarațiilor părților vătămate în parte, făcând o generalizare a tuturor declarațiilor în ansamblu și aliniată la declarațiile părților vătămate și martorilor.

Infrațiunea de trafic, și anume, prin recrutarea părților vătămate prin înșelăciune, produsă la momentul când au fost promise condiții avantajoase de muncă, inclusiv cazare și mâncare, însă odată cu finisarea lucrului, s-a stabilit că veniturile au fost net inferioare celor promise, practic nefiindu-le achitate părților vătămate careva plăți pentru lucrul efectuat, acestea fiind întreținute în condiții forțate, defavorabile și înjositoare de muncă, nefiind asigurați cu hrană. Astfel, munca prestată de părțile vătămate a fost forțată și determinată de împrejurările promise și nu de cele reale stabilite.

Conform pct. 5.7. al Hotărârii Plenului CSJ nr. 37/2004, înșelăciunea constă în inducerea în eroare și păgubirea unei persoane prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau inversate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva realizarea traficului de persoane. Înșelăciunea ca metodă de săvârșire a infrațiunii se poate manifesta atât prin acțiuni active, care constau în comunicarea informațiilor false despre anumite circumstanțe sau fapte, cât și prin inacțiuni care rezidă în ascunderea, tănuirea circumstanțelor sau faptelor reale (false promisiuni pentru un loc de muncă legal, tănuirea condițiilor adevărate în care victima va fi forțată să muncească etc.)

Potrivit raportului LA STRADA pe tema „Traficul de ființe umane în scopul exploatarei muncii forțate în Republica Moldova. Probleme și soluții”, Organizația Internațională a Muncii examinează înșelăciunea doar ca o cale spre munca forțată, dar înșelăciunea este adesea folosită și ca procedeu de tinere în situația de muncă forțată. De pildă, angajatorii deseori promet lucrătorilor agricoli să achite salariul după realizarea recoltei, iar constructorilor - după darea în exploatarea a obiectului, dar aceste promisiuni mai târziu nu sunt onorate. Ori, amenințarea și înșelăciunea în mare parte se aseamănă. Și una și alta sunt promisiuni verbale aplicate ca să-l impună pe om să accepte decizia convenabilă, să-și supună comportamentul lui, însă înșelarea promite un beneficiu viitor, induce omul în eroare și creează iluzia liberei decizii, când amenințarea promite daună, provoacă frică și impune în mod brutal supunere.

În definiția muncii forțate a OIM nu se spune nimic despre vulnerabilitatea victimei. Omul care a nimerit în situație de muncă forțată, în virtutea vulnerabilității sale, nu poate răspunde adecvat sau beneficia de protecția statului (situație dificilă de viață). Astfel, vulnerabilitatea victimei, care o face să se supună, constituie de asemenea un element al muncii forțate.

Referitor la procedeele influențării la etapa recrutării, se atestă că învinuiții nu au aplicat constrângerea la etapa de recrutare sau transportare, de cele mai multe ori fiind aplicată înșelăciunea. În cazul când se propunea angajarea în cadrul pieței de muncă oficiale (construcții, agricultură, tăierea pădurii ș.a.), recrutorii niciodată nu mințeau privind sfera de muncă, deoarece ei aveau nevoie de oameni cu anumite deprinderi de muncă. Dar ei, de regulă, înfloreau descrierea condițiilor de muncă și trai, mărimea salariului, așa încât să-i ademenească cu perspectiva angajării în câmpul muncii. În procesul recrutării nimeni nu spunea că durata zilei de muncă va fi de 16-18 ore, că vor fi nevoiți să lucreze fără zile de odihnă, vor trăi în încăperi

nelocuibile, că vor economisi pe hrană și alte detalii mai puțin atractive despre viitorul loc de muncă și de trai.

Înșelăciunea privind achitarea salariului servește de asemenea ca un bun procedeu de ținere a lucrătorilor în situație de exploatare. Multe dintre victime la început cădeau de acord să plece la muncă pe 2- 3 luni. Dar lucrând acest răstimp și neprimind salariul promis, iarăși și iarăși acceptau să mai lucreze. În final, primeau bani doar pentru drum și noi promisiuni. Or, toate acestea conduc la aceea că victimele se adresează la poliție abia peste un an sau doi.

Astfel, concluzia instanței de fond despre calificarea greșită a acțiunilor inculpatei este eronată, instanța de apel urmând să reexamineze cazul și toate probele prezentate, deoarece exploatarea prin muncă a unui om de către alt om este una dintre cele mai grave abateri de la legislația națională și internațională, fiind pedepsită în toate colțurile lumii cu cele mai aspre sancțiuni.

Cu toate că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin, instanța de fond, contrar dispozițiilor art. 24 Cod de procedură penală, a admis unilateral poziția apărării, fără a da o apreciere obiectivă probelor acuzării, dispunând încetarea procesului penal, la baza sentinței de încetare a procesului penal, fiind reținute declarațiile inculpatei.

Însă, în raport cu probele administrate, declarațiile inculpatei poartă un caracter declarativ, nu au fost confirmate prin dovezi, iar părțile vătămate au declarat că, având nevoie de surse financiare, au fost tentați să meargă la ferma ce aparține inculpatei la muncă, fiindu-le promis un salariu atractiv și făcând parte din pături social vulnerabile, însă au fost nevoiți să muncească, și anume, să îngrijească bovinele și teritoriul fermei, începând lucrul de la ora 04.00 și finisând la ora 00.00, să locuiască în condiții grele, nefiind asigurați cu hrană, nefiindu-le achitate sumele de bani promise.

Or, declarațiile părților vătămate sunt veridice și corespund adevărului, coroborează între ele și, practic, descriu aceleași evenimente petrecute în perioada anilor 2013-2016, fiind în coroborare cu declarațiile martorilor și probele scrise anexate la materialele cauzei.

În același timp, instanța de fond a neglijat și prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) Cod de procedură penală, nesoluționând la adoptarea sentinței soarta corpurilor delictive recunoscute prin ordonanța organului de urmărire penală din 11.02.2020.

Pentru extrădarea inculpatei din Italia în Republica Moldova, statul a suportat cheltuieli în sumă de 34138,52 lei, care urmează a fi încasate din contul inculpatei.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, apelul a fost admis, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre.

Godina Svetlana a fost condamnată în baza art. 168 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în domeniul resurselor umane pe un termen de 2 ani și art. 168 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în domeniul resurselor umane pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în domeniul resurselor umane pe un termen

de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 17.12.2020 până la 09.07.2021 și de la 09.07.2021 până la 27.10.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, contrar prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de încetare a procesului penal în privința inculpatei, învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) și art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că faptele comise constituie o contravenție.

Or, este dovedită pe deplin, în afara dubiilor rezonabile, vinovăția inculpatei prin probele administrate.

Din probele administrate **rezultă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal**, ca munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă aceste acțiuni nu întrunesc elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, săvârșită asupra mai multor persoane, de către două persoane și **art. 168 alin. (2) lit. b) Cod penal**, ca munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă aceste acțiuni nu întrunesc elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, săvârșită asupra unui copil cu capacitate de muncă.

Astfel, s-a constatat că Godina Svetlana în perioada verii anului 2013, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, i-a supus pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, muncii forțate pe o perioadă de 3-4 luni, după care aceștia au părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, pe parcursul lunilor februarie-iulie al anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, l-a supus pe XXXXXXXX, muncii forțate pe o perioadă de 6 luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în perioada anilor 2015-2016, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, l-a supus pe XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul mai multor luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în perioada verii anului 2013, data și luna exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX

XXXXXX, i-a supus pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, muncii forțate pe o perioadă de 2-3 luni, după care au părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în luna octombrie al anului 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, l-a supus pe XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul a 5 luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în perioada de timp al anilor 2009, 2010, 2011, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, i-a supus pe XXXXXXXX și XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul mai multor luni, după care au părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în vara anului 2011, data și luna de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, împreună și după o înțelegere prealabilă cu **Corgoja Victor**, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, a supus-o pe XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul a câteva luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în primăvara anului 2016, data exactă și lunile nu au fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, a supus-o pe XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul a 3 luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Tot ea, în vara anului 2016, data exactă și lunile nu au fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXXXX, situată la marginea XXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX, a supus-o pe XXXXXXXX, muncii forțate pe parcursul a 3 luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Astfel, inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, ca munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă aceste acțiuni nu întrunesc elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, săvârșită asupra mai multor persoane, de către două persoane.

Totodată, Godina Svetlana în vara anului 2013 și vara anului 2014, data și lunile exacte nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la

lucru bine plătit la ferma de bovine ce-i aparține, cod cadastral XXXXXX, situată la marginea XXXXXX XXXXXX XXXXXX, a supus-o pe XXXXXX, a.n. XXXXXX, muncii forțate pe parcursul mai multor luni, după care a părăsit teritoriul fermei.

Acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 168 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă aceste acțiuni nu întrunesc elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, săvârșită asupra unui copil cu capacitate de muncă.

Or, nu s-a constatat faptul comiterii de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) Cod penal, ca recrutarea, adăpostirea unei persoane adulte, cu consimțământul acesteia, în scopul exploatării prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, **prin** înșelăciune sau **abuz de putere**, acțiuni săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută de art. 165 alin. (1) Cod penal, asupra mai multor persoane, de două persoane.

Din declarațiile părților vătămate menționate, ale martorilor Pascari Veronica, Pascari Mihail, Proscurchin Olesea, Railean Oleg, Rusu Anatolie, Cucuș Ghenadie, Cucuș Tudor, Ciocoi Larisa, Oscoma Maria, Cotoman Galina, Filipopolschi Natalia, Semionova Mihaela, Șterbina Grigore, Țigai Mihail, Șterbina Alexei, Șterbina Valenitna și Mereuță Tamara, rezultă că părțile vătămate au fost atrase de către Godina Svetlana anume pentru a lucra la ferma de bovine ce-i aparține, aceștia fiind înșelați privind condițiile de muncă care urmau a fi prestate.

Prin noțiunea „impunerea la munca forțată de către a doua sau mai multe persoane” prevăzută la art. 168 alin. (2) lit. c) Cod penal, se are în vedere înțelegerea prealabilă a două sau a mai multor persoane care s-au înțeles din timp sau după începere, dar până la consumarea infracțiunii, referitor la săvârșirea în comun a acestei infracțiuni, la caz se constată că infracțiunea în privința părții vătămate XXXXXX XXXXXX **a fost comisă în complicitate de către inculpată împreună și în rezultatul înțelegerii prealabile cu fratele acesteia Corgoja Victor.**

Potrivit declarațiilor părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și ale martorilor Pascari Veronica, Pascari Mihail, Proscurchin Olesea, Railean Oleg, Rusu Anatolie, Ciloci Larisa, Oscoma Maria, Cotoman Galina, Filipopolischi Natalia, Semionova Mihaela, Șterbina Grigore, Tigai Mihail, inculpata creștea bovine, ulterior, vindea produsele și obținea bani, însă părților vătămate le achita foarte rar și, chiar posibil, nu le achita nimic pentru munca prestată.

Deci, intenția directă a inculpatei a fost manifestată prin impunerea părților vătămate la muncă, de îngrijire a animalelor, hrana acestora, îngrijirea teritoriului fermei, iar drept urmare a activității date, inculpata a avut de obținut beneficii materiale, fapt confirmat și de către pătimiți.

Totodată, inculpata nu urmează să achite cheltuielile pentru extrădare în deoarece, legislația, inclusiv cea procesual-penală, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor ce țin de extrădarea sa, iar asistența juridică internațională în materie penală nu cade sub incidența cheltuielilor judiciare.

Astfel, cerința procurorului este neargumentată și peste limitele competenței legale.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul invocă că instanța de apel a apreciat greșit probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată care dovedesc în deplină măsură săvârșirea de către inculpată a infracțiunilor prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b), d), Cod penal și art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Or, din declarațiile părților vătămate, ale martorilor și probele scrise, cercetate în ședința de judecată, a fost stabilit cu certitudine că inculpata, a urmărit scopul traficului de ființe umane, în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate a părților vătămate.

Totodată, probele administrate sunt admisibile, pertinente, concludente și utile, și confirmă integral vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor încriminate.

Deci, infracțiunile au fost comise în modul după cum urmează: solicitarea de a merge la muncă a părților vătămate a parvenit de la inculpată. Fiindu-le explicate condițiile de muncă, părților vătămate li se promitea de către inculpată mâncare și cazare gratuită, precum și un salariu între 750-2000 lei pe lună pentru muncă; toate părțile vătămate au comunicat că achitarea cu ei nu a fost făcută de inculpată; o parte din părțile vătămate au fost bătuți de fratele inculpatei Corgoja Victor, față de care toți aveau frică, iar partea vătămată minoră XXXXXXXX a fost bătută nemijlocit de către inculpată.

Majoritatea părților vătămate au confirmat că au pretenții materiale, deoarece nu li s-a achitat plata promisă, unii au renunțat, considerând că nu vor putea încasa nimic. Părțile vătămate nu au fost asigurate cu hrană și cu condiții decente de trai, fiind nevoite să muncească forțat, reieșind din condițiile create de inculpată.

Infracțiunea de trafic, și anume, prin recrutarea părților vătămate prin înșelăciune, produsă la momentul când au fost promise condiții avantajoase de muncă, inclusiv cazare și mâncare, însă odată cu finisarea lucrului, s-a stabilit că veniturile au fost net inferioare celor promise, practic nefiindu-le achitate părților vătămate careva plăți pentru lucrul efectuat, acestea fiind întreținute în condiții forțate, defavorabile și înjositoare de muncă, nefiind asigurați cu hrană. Astfel, munca prestată de părțile vătămate a fost forțată și determinată de împrejurările promise și nu de cele reale stabilite.

Conform pct. 5.7. al Hotărârii Plenului CSJ nr. 37/2004, înșelăciunea constă în inducerea în eroare și păgubirea unei persoane prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau inversate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva realizarea traficului de persoane. Înșelăciunea ca metodă de săvârșire a infracțiunii se poate manifesta atât prin acțiuni active, care constau în comunicarea informațiilor false despre anumite circumstanțe sau fapte, cât și prin inacțiuni care rezidă în ascunderea, tănuirea circumstanțelor sau faptelor reale (false promisiuni pentru un loc de muncă legal, tănuirea condițiilor adevărate în care victima va fi forțată să muncească etc.)

Potrivit raportului LA STRADA pe tema „Traficul de ființe umane în scopul exploatarei muncii forțate în Republica Moldova. Probleme și soluții”, Organizația Internațională a Muncii examinează înșelăciunea doar ca o cale spre munca forțată, dar înșelăciunea este adesea folosită și ca procedeu de ținere în situația de muncă

forțată. De pildă, angajatorii deseori promit lucrătorilor agricoli să achite salariul după realizarea recoltei, iar constructorilor - după darea în exploatarea a obiectului, dar aceste promisiuni mai târziu nu sunt onorate. Ori, amenințarea și înșelăciunea în mare parte se aseamănă. Și una și alta sunt promisiuni verbale aplicate ca să-l impună pe om să accepte decizia convenabilă, să-și supună comportamentul lui, însă înșelarea promite un beneficiu viitor, induce omul în eroare și creează iluzia liberei decizii, când amenințarea promite daună, provoacă frică și impune în mod brutal supunere.

În definiția muncii forțate a OIM nu se spune nimic despre vulnerabilitatea victimei. Omul care a nimerit în situație de muncă forțată, în virtutea vulnerabilității sale, nu poate răspunde adecvat sau beneficia de protecția statului (situație dificilă de viață). Astfel, vulnerabilitatea victimei, care o face să se supună, constituie de asemenea un element al muncii forțate.

Referitor la procedeele influențării la etapa recrutării, se atestă că învinuții nu au aplicat constrângerea la etapa de recrutare sau transportare, de cele mai multe ori fiind aplicată înșelăciunea. În cazul când se propunea angajarea în cadrul pieței de muncă oficiale (construcții, agricultură, tăierea pădurii ș.a.), recrutorii niciodată nu mințeau privind sfera de muncă, deoarece ei aveau nevoie de oameni cu anumite deprinderi de muncă. Dar ei, de regulă, înfloreau descrierea condițiilor de muncă și trai, mărimea salariului, așa încât să-i ademenească cu perspectiva angajării în câmpul muncii. În procesul recrutării nimeni nu spunea că durata zilei de muncă va fi de 16-18 ore, că vor fi nevoiți să lucreze fără zile de odihnă, vor trăi în încăperi nelocuibile, că vor economisi pe hrană și alte detalii mai puțin atractive despre viitorul loc de muncă și de trai.

Înșelăciunea privind achitarea salariului servește de asemenea ca un bun procedeu de ținere a lucrătorilor în situație de exploatare. Multe dintre victime la început cădeau de acord să plece la muncă pe 2- 3 luni. Dar lucrând acest răstimp și neprimind salariul promis, iarăși și iarăși acceptau să lucreze. În final, primeau bani doar pentru drum și noi promisiuni. Or, toate acestea conduc la aceea că victimele se adresează la poliție abia peste un an sau doi.

Astfel, soluția instanței de apel privind calificarea acțiunilor inculpatei este eronată, deoarece exploatarea prin muncă a unui om de către alt om este una dintre cele mai grave abateri de la legislația națională și internațională, fiind pedepsită în toate colțurile lumii cu cele mai aspre sancțiuni.

Cu toate că instanța de apel a admis apelul acuzării, totuși a ignorat solicitările invocate, motivându-le superficial, fără a clarifica aspectele esențiale, adoptând o decizie care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nepronunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, deși instanțele nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți (*hotărârea Ruiz Torija versus Spania*), acestea nu sunt scutite de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (*hotărârea Moreira Ferreira versus Portugalia*).

Totodată, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expusă în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003), § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007), § 85*).

La fel, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale (*hotărârea CtEDO Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60*).

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. Declară recurs ordinar și avocatul Eni Oleg, în numele inculpatei, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul indică că instanța de apel urma să aprecieze probele administrate, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, la stabilirea adevărului urmând să evalueze probele conform legislației în vigoare, să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acesteia, efectuând o analiză multiaspectuală a tuturor circumstanțelor, elucidând adevărul, în acord cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei în instanța de apel, nu au fost respectate prevederile obligatorii ale legii, astfel că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Infrațiunea de muncă forțată este o infrațiune formală și se consideră consumată din momentul în care victima a fost lipsită de libertate în ce privește prestarea muncii.

Or, prin acțiunile inculpatei nu a avut loc atentarea la obiectul juridic special, și anume, la relațiile sociale cu privire la libertatea persoanei de a-și alege munca și de a o presta după voința sa.

Iar din declarațiile inculpatei, ale părților vătămate și martorilor nu a fost stabilit faptul comiterii infrațiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca muncă forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă aceste acțiuni nu întrunesc elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, săvârșită asupra mai multor persoane, de către două persoane.

În aceste circumstanțe învinuirea incriminată inculpatei are un caracter formal și abstract.

Pe lângă aceasta, învinuirea înaintată inculpatei contravine dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 din CEDO (*cauza Suominen c. Finlandei (2003), § 34-38, cauza Popov c. Moldovei, § 49-54, hotărârea din 06 decembrie 2005, cauza Melnic c. Moldovei, § 39-44, hotărârea din 14 noiembrie 2006*).

Or, claritatea învinuirii trebuie să corespundă imperativelor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, să conțină o expunere logică și juridică a anumitor fapte, care corelează după sens faptic, precis și univoc.

În același timp, potrivit textului deciziei și procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel nu a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, prin audierea nemijlocită a părților vătămate, martorilor, limitându-se la consemnarea în procesul-verbal a fiilelor dosarului, în care acestea se află, astfel, instanța de apel nu a respectat cerințele legale prevăzute la art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel, pronunțând o sentință de condamnare, nu s-a expus asupra poziției avocatului Druguș Grigore, susținută în apel, referitor la termenul de menținere a inculpatei în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, fiind încălcată procedura de punere sub învinuire.

Conform art. 63 alin. (3), raportat la prevederile art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală, se stabilește reabilitarea și finalizarea oricăror acțiuni de urmărire penală în privința inculpatei la expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuit, adică începând cu 04.09.2018, la momentul judecării cauzei urmând a fi dispusă încetarea procesului penal.

Mai mult, actele de urmărire penală efectuate după data de 04.09.2018 sunt lovite de nulitate, nu doar în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, cât și sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională – dreptul de an u fi judecat sau pedepsit de două ori.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 31, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2),

5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului deciziei contestate (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, pentru fiecare episod separat, în special cu acțiunile imputate inculpatului privind elementele constitutive - ***folosindu-se de poziția vulnerabilă, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, recrutat și transportat..., i-a adăpostit la fermă unde..., amenințându-i cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei;***

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire, pentru fiecare episod separat, cât și cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor date la faza urmăririi penale corelate cu cele oferite în ședința de judecată, nefiind clar pe care di acestea le-a admis sau respins și de ce, nedesfășurând conținutul și esența probatorie a actelor scrise, cercetate, menționând doar denumirea acestora, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării.

Mai mult, concluzia sumară și neclară că: „...din declarațiile părților vătămate și ale martorilor, rezultă că părțile vătămate au fost angajate de către Godina Svetlana pentru a lucra la ferma de bovine care-i aparține, aceștia cunoscând locul de muncă, caracterul muncii și condițiile de muncă...”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

c) a încadrat sumar și neclar acțiunile inculpatei în baza art. 55 alin. (1) și (2) Cod contravențional, deoarece acestea sunt norme de blanchetă - ***încălcarea***

legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă, însă instanța nu a indicat în fapt și drept, deci nici stabilit, prescripțiile precise a căror norme concrete din *legislația muncii, cu privire la securitatea și la sănătatea în muncă*, le-ar fi încălcat inculpata.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se lezează dreptul inculpatului la apărare. Conform art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În corespundere cu art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența căroră ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile

prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, enunțate mai sus, și, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința, menținând **celelalte dispoziții** ale sentinței, nefiind clar care, dar care sunt neîntemeiate legal;

b) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, pentru fiecare episod separat, în special cu acțiunile imputate inculpatului privind elementele constitutive - **folosindu-se de poziția vulnerabilă, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, recrutat și transportat..., i-a adăpostit la fermă unde..., amenințându-i cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei;**

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire, pentru fiecare episod separat, cât și cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor date la faza urmăririi penale corelate cu cele oferite în ședința de judecată, nefiind clar pe care di acestea le-a admis sau respins și de ce, nedesfășurând conținutul și esența probatorie a actelor scrise, cercetate, menționând doar denumirea acestora, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării.

Mai mult, concluzia sumară și neclară că: „...din declarațiile părților vătămate menționate, ale martorilor Pascari Veronica, Pascari Mihail, Proscurchin Olesia, Railean Oleg, Rusu Anatolie, Cucos Ghenadie, Cucos Tudor, Ciocoi Larisa, Oscoma Maria, Cotoman Galina, Filipopolschi Natalia, Semionova Mihaela, Șterbina Grigore, Țigai Mihail, Șterbina Alexei, Șterbina Valenitna și Mereuță Tamara, rezultă că părțile vătămate au fost atrase de către Godina Svetlana anume pentru a lucra la ferma de bovine ce-i aparține, aceștia fiind înșelați privind condițiile de muncă care urmau a fi prestate...”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

d) a constatat inițial că: „sunt neîntemeiate concluziile instanței de fond privind încetarea procesului penal în privința inculpatei, învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a), b), d) și art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că faptele comise constituie o contravenție, deoarece este **dovedită** în afara dubiilor rezonabile **vinovăția inculpatei prin probele administrate...**”, însă ulterior s-a contrazis statuând că: „...din **probele**

administrare rezultă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal și art. 168 alin. (2) lit. b) Cod penal...”.

Mai mult, instanța nu a pus în discuția părților noua învinuire, pe art. 168 alin. (2) lit. a), c) Cod penal și art. 168 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu a informat inculpata în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6§1, §3 lit. a) și b) CEDO - dreptului la un proces echitabil (*Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*).

e) constatând că: „...*latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiuni alternative: obținerea muncii de la o persoană prin înșelăciune, prin dezinformarea conștientă a victimei, prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă)..., intenția directă a inculpatei a fost manifestată prin impunerea părților vătămate la muncă, de îngrijire a animalelor, hrana acestora, îngrijirea teritoriului fermei, iar drept urmare a activității date, inculpata a avut de obținut beneficii materiale...”, a depășit limitele învinuirii formulate inculpatei, ori, în rechizitoriu nu se regăsesc asemenea împrejurări.*

Totodată, a stabilit în fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, o persoană nepusă sub învinuire pe caz, indicând sumar că: „*Tot ea, în vara anului 2011, data și luna de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Corgoja Victor..., infracțiunea în privința părții vătămate XXXXXXX XXXXXX a fost comisă în complicitate de către inculpată împreună și în rezultatul înțelegerii prealabile cu fratele acesteia Corgoja Victor”;*

f) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la vol. I - f.d. 69, 70, 75, 76, 77, 78, 80, 84, 86-87, 128, 145, 221, 222, vol. II - f.d. 1, 107, 111-112, vol. III - 125-126, 157-167, vol. IV - f.d. 37-45, 2-97, 115, vol. V . f.d. 161-169, 233-249, vol. VI - f.d. 7-14, precum și declarațiile părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXXX, XXXXX, XXXX, XXXXXX, ale martorilor Pascari V., Pascari M., Proscurchin O., Railean O., Rusu A., Cucuș G., Cucuș T., Tăriță V., Ciocoi L., Oscoma M., Filipopolischii N., Cotoman G., Semionova M., Șterbina G., Tigai M., Șterbina A., Mereuța T.;

g) potrivit fișei PIGD, dosarul a fost repartizat completului format din judecătoria Iurie Iordan, Elena Cojocari și Alexandru Gafton, însă a examinat cauza și a pronunțat decizia contestată completul - Iurie Iordan, Elena Cojocari și Marcel Juganari (*vol. VIII, f.d. 186, 196, 211*).

Totodată, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorului Alexandru Gafton.

Ori, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind

motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31 Cod de procedură penală, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, iar conform sentinței procesul penal a fost încetat pe motiv că faptele inculpatei constituie contravenții, ultima nu are temei legal de a fi deținută în continuare în Penitenciar, urmând a fi eliberată, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești (*pct. 1., 4. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de avocatul Eni Oleg, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în privința inculpatei Godina Svetlana, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Godina Svetlana urmează a fi eliberată din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 19 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico